

STOPA

CASOPIS ČS. SKAUTŮ A SKAUTEK V EXILU

Číslo 5

U. S. A.

PODZIM 1959

DALAY LAMA

se narodil 1902 v Praze. Začal skautovat v únoru 1916, kdy založil skautskou družinu v Terezíně. V r. 1924 je členem 1. Radnice a po roce se stává zástupcem vůdce. V r. 1928 pak v téže funkci přestupuje do 6. Plzeň. O 3 roky později se stává členem 1. R - S sboru v Plzni, jakož i čestným členem "1st Leominster Rovers". Jako R-S instruktor přejímá v r. 1935 1. Radnice. Absolvuje vůdcovskou zkoušku a téhož roku se stává okresním zpravodajem. V r. 1937 se pak zúčastňuje světového jamboree v Holandsku.

Po r. 1939 zůstává až s dojemnou věrností ve spojení se svou mateřskou jednotkou v Plzni a tajně pokračuje ve skautské práci s bývalými bratry. Koncem války se dostává do zajetí a začíná pro něho "kamenitá a trnitá cesta". V r. 1951 odchází pak do vyhnanství do Německa.

Tam absolvuje další instruktorské zkoušky, vede vlastní oddíl a je zpravodajem pro KORPUS DER GRAUEN PFADFINDER ST. GEORGS e. V. - bývalou to autonomní jednotku našeho svazu, nyní pak jednu z asi 50 samostatných malých organizací stojících mimo oficiální rámec poválečného německého skautingu. (Zprvu se tento útvar skládal pouze z exulantů, později z dětí již německé národnosti, vedených však v duchu Svojsíkovo organizace.)

Od r. 1953 jezdívá každoročně do Anglie, kde se též účastní jubilejního jamboree, na němž navazuje další spojení s čs. skauty v exilu, "v srdci nikdy nepřerušené". Ještě v prosinci 1958 ponýšil na členství v Mezinárodním skautském klubu a na uskutečnění svého dávného snu - účast na kursu Lesní školy v Gilwellu.

6. PLZEŇ

Domovenka, které si tak vážil.

Když se v r. 1958 dává opět dohromady STOPA, ozývá se s radostí a nadšením, je hotov pomáhat s budováním nového svazu a nabízí veškeré své zbývající síly skautské myšlence. Brzy potom se však také přihlašuje jeho stará ardeční choroba ze zajetí, která mu "často dělala čáru přes rozpočet". V dubnu 1959 pak sděluje: "...Do Gilwellu se patrně již nedostanu pro svůj chatrný zdravotní stav." Píše také o současných poměrech v německém skautingu, které se mu jeví neutěšené. Dopis je přerušován, a ještě v posledních řádcích z 2. května myslí o tom, jak by pomohl společně věci. Pak mu však nemoc vyrvala pero z ruky. Ještě několik zlých týdnů a umírá 1. června 1959 po dovršení 43 služebních let.

Nedokončený dopis byl dopsán jeho matkou, která plna smutné vděčnosti děkuje za radost způsobenou jejím synovi a dodává: "...Korespondence se STOPOU byla až do konce jeho velkou radostí a zpráva ze San Diega způsobila, že ihned ožil. Říkal, že takové přátele měl najít již dávno".

Bratr DALAY LAMA byl jedním z těch ušlechtilých, skromných lidí a obětavých starých skautských pracovníků, jací budou brzy patřit minulosti. Řídil se příkladně skautským zákonem v celém svém životě. Byl hrdý na svoje staré členství a prakticky vyznával bratrskou pomoc a styk, který ani sebe nepříznivější okolnosti nedovedly potřhat.

Bude těžko uvěřit, že od nás navždy odešel—.

Ilek.

Odznak z poslední doby.

10th WORLD JAMBOREE
PHILIPPINES
JULY 17 - 26, 1959

Mt. Makiling, Los Banos, Laguna, Philippines

10. SVĚTOVÉ SKAUTSKÉ JAMBOREE

SE KONALO LETOS V LÉTĚ (17. - 26. VII.) V NÁRODNÍM PARKU MAKILING NA FILIPÍNÁCH. A VYSLOUŽILO SI PŘEŽÍVKU "BAMBUSOVÉ", PROTOŽE BYLO POUŽITO BAMBUSU JAKO HLAVNÍHO STAVEBNÍHO MATERIÁLU.

ÚČASTNILO SE HO 10,645 SKAUTŮ Z 35 NÁRODNÍCH ORGANISACÍ:

FIJIPÍNY	8,170	PAKISTAN	12
ČÍNA	536	ŘECKO	12
JAPONSKO	519	BURMA	11
U.S.A.	350	ŠVÝCARSKO	8
ANGLIE & DRŽAVY *	251	U.A.R.	7
KOREA	125	HOLANDESKO	6
MALAJSKO	123	FINSKO	6
KANADA	91	IRAN	4
FRANCIE & DRŽAVY	81	RAKUSKO	3
INDONESIE	74	BELGIE	3
VIET-NAM	59	ISRAEL	3
THAILAND	54	ITALIE	3
ŠVÉDSKO	37	DÁNSKO	2
CEYLON	22	IRSKO	2
AUSTRALIE	19	NORSKO	2
KUVAJIT	19	VENEZUELA	1
NOVÝ ZELAND	15	NĚMECKO	1
INDIE	14		

(* : HONG-KONG, SINGAPORE, BRUNEI, SEVERNÍ BORNED, SARAWAK, NOVÁ GUINEA, FIJI.)

NAVÍC BYLO PŘÍTOMNO 58 DOZOROVATELŮ: SKAUTI V EXILU 22
LAOS 21
CAMBODIA 15

DOHROMADY Tedy, 10,703 A PŘÍPOČTEME-LI K TOMU JEŠTĚ 1.500 SKAUTSKÉHO PERSONÁLU VLASTNÍHO JAMBOREE, DOSPÍVÁME K CELKOVÉ ČÍSLECI

12.203 I

BYLO TO PRVNÍ JAMBOREE KONANÉ NA VÝCHODĚ A UKÁŽALO DUCHA, V NĚMŽ JSOU SKAUTSKÉ ZÁ-SADY A IDEÁLY PĚSTOVÁNY V TĚCH KONČINÁCH ZEMĚKULE.

ÚSTŘEDNÍM HESLEM BYLO "BUDOVNÍ ZÍTKA DNES". ÚČASTNÍCI JAMBOREE DOKÁZALI SCHOP-NOST ŽÍT VE VZÁJEMNÉM SOULADU, ROZUMĚT SI V OVZDUŠÍ ČESTNÉ HRY A SVOBODY A POSTAVIT DO PO-PŘEDÍ MYSLENKU SVĚTOVÉHO MÍRU A MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE PROSTŘEDNICTVÍM SKAUTINGU.

17. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE

se konala ve dnech 29.VII. - 3.VIII. v hale Vigyan Bhavan v New Delhi (Indie). Sešlo se k ní 103 delegátů ze 34 zemí, kromě členů Mezinárodní kanceláře, Mezinárodního komitétu a řady po-zorovatelů.

Mezinárodní skautská konference je nejvyšší autoritou světového skautingu a její studijní skupiny se zabývají zvláštními problémy skautské výchovy a programy. Bylo též roz-hodnuto, že příští konference se bude konat v r. 1961 v Portugalsku a 7. světový R-S Moot té-hož roku v Austrálii.

Bylo také konstatováno, že ke dnešku je zaregistrováno celkem 66 národních skaut-ských organizací a celkový počet skautů na celém světě je 8,388,551 (z čehož 4,602,800 při-padá na U.S.A.).

XXIII: BAMBUSOVÉ JAMBOREE

Možnost pořádati světové skautské jamboree je ctí, o níž se každé čtyři roky uchází několik zemí. Ke konečnému rozhodnutí o místě jamboree dojde na Mezinárodní skautské konferenci konané 2 roky před vlastním jamboreem. Tak tomu bylo i v r. 1957, kdy se po 9. (Jubi - lejním) světovém jamboree na konferenci v Sutton Parku v Anglii rozhodlo, aby se příští světové jamboree konala

lo po prvé na Dálném Východě, a bylo přijato laskavé pozvání skautů filipínských.

10. světové skautské jamboree je dnes již dějinnou skutečností, a dříve než se dáme do vyprávění o této památné události, je na místě obeznámit se nejprve se zemí příkladně přátelských hostitelů tohoto "bambusového" dostaveníčka.

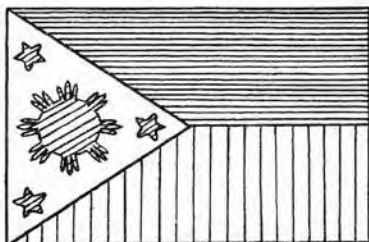
Filipíny leží asi 800 km (500 mil) na jihovýchod od pobřeží Asie, něco málo nad rovníkem. Skládají se z řetězu ostrovů táhnoucích se téměř 1600 km (1000 mil) od severu k jihu. Nejsevernější ostrůvek Y'Ami je vzdálen 105 km (65 mil) od Formosy (Taiwan), zatím co nejnižnější Saluag je pouhých 48 km (30 mil) od Bornea. Celkem je ve filipínském archipelagu 7083 ostrovů a ostrůvků, z nichž jen 2441 je pojmenováno, a jen asi 400 je jich stále obydleno. Vzhledem k bohaté členitosti je pobřežní čára filipínského souostroví 17474 km (10860 mil) dlouhá, což je 2 1/4 -krát více než pobřeží kontinentálních Spojených Států, mimo Aljašky, ač tyto jsou 26 1/3 -krát větší. V souostroví je 61 přirozených přístavů, 20 uzavřených úžin a sta řek, zálivů a jezer. Celková plocha je více než dvakrát větší než ČSR (r. 1938) : 297410 km² (114830 mil²). Jen 466 ostrovů je větších než 2.6 km² (1 mili²), 11 pak je větších než 2590 km² (1000 mil²):

Luzon	104688 km ²	(40420 mil ²)	(asi 2-krát větší než Čechy)
Mindanao	94631 km ²	(36537 mil ²)	
Samar	13080 km ²	(5050 mil ²)	
Negros	12704 km ²	(4905 mil ²)	(asi jako Podkarpatská Rus)
Palawan	11785 km ²	(4550 mil ²)	
Panay	11515 km ²	(4446 mil ²)	
Mindoro	9736 km ²	(3759 mil ²)	
Leyte	7213 km ²	(2785 mil ²)	
Cebu	4869 km ²	(1880 mil ²)	
Bohol	4079 km ²	(1575 mil ²)	
Masbate	3268 km ²	(1262 mil ²)	

Podnebí je tropické, mírněné vánky z Pacifiku a z Čínského moře. Jsou jen dvě roční období: letní neboli suché, trvající od března do června; zimní čili vlhké (vlivem monsunů) od července do října. Teplé měsíce (duben - říjen) mají průměrnou měsíční teplotu 26.9 - 28.1 °C (80.4 - 82.6 °F), a studené (listopad - březen) 25.4 - 26.5 °C (77.7 - 79.7 °F). Květen je obyčejně nejteplejším měsícem v roce, leden nejchladnějším.

Největší řeky jsou Cagayan (Luzon) a Rio Grande de Mindanao. Pohoří jsou většinou sopečného původu a nejvyšší hora je Mt. Apo (Mindanao) : 2953 metrů (9690 stop) vysoká. Asi 345 km (215 mil) na severovýchod od ní je t. zv. filipínská prohluben (Phillipine Ditch), 10820 m (35440 stop) hluboká, což jest druhá největší hloubka na světě. Faunu tvoří většinou jen drobná zvířata, mezi nimi také mnoho druhů netopýrů. Přes 50% povrchu je zalesněno. Asi 1000 druhů dřevin má obchodní význam, mezi nimi bambus, nipa, rattan, apitong, camagon, ipil, lauan, mayapis, molave, narra, tangile, tindalo, yacal.

Zalidněny přistěhovalci z jihu a z jiho-východu Asie (dnešní Indonésie a Malajsko) počínaje III. stoletím př. Kr., a mohamedány (Moro-ové) na začátku XV. století, Filipíny jsou dnes domovinou malajských Filipínanů. Pro Západní svět je objevil 16.III.1521 Fernão de Magalhães (Ferdinand Magellan), portugalský plavec ve službách španělské koruny. Ostrovy byly později pojmenovány po španělském králi Filipovi II. Španělská správa trvala 350 let až do konce minulého století, kdy se počaly ozývat smělé hlasy po osvobození.

Osvobozovací hnutí vedl mladý lékař a spisovatel José Rizal y Mercado , který také studoval v Evropě. Nakonec byl však zastřelen ve věku 35 let v roce 1896. Filipínská vojska pod vedením Aguinaldo-vým pokračovala v osvobození boji až do roku 1901 i proti Americanům (Moro Rebellion), kterým byly Filipíny postoupeny pařížskou smlouvou 10.XII.1898 po skončení španělsko-americké války. Postupně se jim však dostávalo větší nezávislosti, až v roce 1935 konečně získali omezenou autonomii. Prvním prezidentem se podle nové ústavy stal Quezon.

8.XII.1941 byly Filipíny napadeny a později obsazeny Japonci, kteří také dosadili nového presidenta Laurel-a, kterého po osvobození Filipín generálem MacArthurem vystrídala Osmeña v r. 1944. Také byla vypracována 2. ústava, a Filipínám se dostalo 4.VII.1946 úplné nezávislosti jako "Republic of the Philippines". Prvním prezidentem byl Roxas (1946), po něm následoval Quirino (1948), Ramón Magsaysay (1953), a po jeho tragické smrti Carlos P. Garcia (1957).

Politicky jsou Filipíny rozděleny na 51 provincií. Jsou výspou demokracie v Asii, i s problémy nově zrozeného státu, držího se zásady oddělení moci. Ústava je doplněna obsáhlou listinou svobod. Parlament tvoří 24-členný senát, a 120 poslanců. V čele státu je prezident, volený na 4 roky , 14-členný kabinet a 11-členný nejvyšší soud.

Ve státní vlajce je zahrnuto několik symbolismů: bílý rovnostranný trojúhelník je znak Katipunan-u, časné to národní vlastenecké společnosti; zlaté slunce s 8 paprsky představuje svobodu, o kterou usilovalo prvních 8 provincií, jež povstaly proti Španělsku; 3 pěticípé hvězdy představují 3 zeměpisné části Filipín: Luzon, Visayas a Mindanao; červená barva (spodní pruh) značí odvahu, statečnost a hrdinství; modrá (horní pruh) vysoké politické účely a vznešené ideály; bílá pak čistotu a mír.

Filipíny měly podle sčítání lidu v r.1948 19,234.182 obyvatel, a podle odhadu roku 1958 23,122,000 lidí. Hustota zalidnění je 77,7/km (201,4/míli) . Znalci říkají, že by mohly užít 75,000,000. Obyvatelstvo je pestrá kombinace mnoha ras a národností, smíšených s původní malajskou krví.

Filipíny jsou jedinou křesťanskou zemí na východě. V r. 1948 tam bylo 82,9 % římských katolíků, 7,6 % Aglipayanů (nezávislých filipínských katolíků), 4,1 % mohamedánů, 2,3 % protestantů, 1,8 % pohanů a 1,3 % jiných.

Původně se mluvilo 87 dialektů patřícími k malajsko-polynézácké jazykové skupině. Pět těchto nářečí je stále ještě rozšířeno: tagalog, nesoucí stopy hindustánské kultury, a nyní prohlášený za základ národního jazyka, visayan (bisayan), ilocano (iloco), bicol (bicol) a cebuano (sugbuhanon). Během posledního půlstoletí byla však úředním jazykem angličtina, a mluví se všude. Je to také jazyk obchodní a vyučovací. Druhým úředním jazykem je španělština, kterou dnes mluví většinou příslušníci starší generace.

Největším městem je Manila na řece Pasigu, založená v r. 1571 Španěly. Je to sídlo vlády a hlavní přístav, hlídáný strategickým ostrův-

kem Corregidor-em, který odolával japonským útokům až do 6.V.1942. Manilský záliv měřící 1994 km² (770 mil²) a mající obvod 193 km (120 mil) je jedním z nejlépších přirozených přístavů na světě. Poblíž je Quezon City, rychle rostoucí univerzitní město a od 17.VII.1948 legální hlavní město Filipín. Největší města jsou:

Manila	(Luzon)	983906	(s okolím 1,405.000, dnes asi 1 3/4 milionu)
Cebu	(Cebu)	167503	
Davao	(Mindanao)	111263	
Basilan	(Isabela)	110297	
Iloilo	(Panay)	110122	
Quezon City	(Luzon)	107977	
Zamboanga	(Mindanao)	103317	
Bacolod	(Negros)	101432	

Výchova může být rozdělena na tři zřetelná období: španělské (1555-1898), americké (1900 - 1945) a filipínské (od 1946). V r. 1958 bylo na Filipínách 26267 veřejných a 3410 soukromých škol, a negramotného obyvatelstva méně než 30 %, což je nejméně v jihovýchodní Asii.

Hlavním zaměstnáním je zemědělství. Rýže (palay) je hlavní potravou, vedle kukuřice a ryb. V r. 1956 vývoz činil: 39 % - kobra (asi 1/2 světové spotřeby) a jiné kokosové výrobky, 22 % - cukrová třtina a podopné plodiny, dřevo 11 %, 8 % abacá (konopí) - většinou do Spojených států. Z jiných plodin jsou důležité sisal, kapok, bavlna, tabák, kaučuk, kakao, citrusové plody, banány, káva a pod. Typickým hospodářským zvířetem je carabao (vodní bývol). Na počátku r. 1956 bylo těchto tažných zvířat na Filipínách přes 3 1/2 milionu.

Nejrozšířenějším dopravním prostředkem je autobus a t. zv. "jeepney" (jeep upravený pro osobní dopravu). Loďní doprava po moři a po řekách je hodná, kdežto železnic je velmi málo. Občas je možno vidět koníky tažené "calesas".

Peněžní jednotka je centavo a peso (100 centavos). Peníze v oběhu jsou 1, 5, 10, 20, 25 a 50 centavos a 1, 2, 5, 10, 20, 50 a 100 ₱. Měnový kurs byl až do roku 1974 stanoven na 1 ₱ = 50¢ (U.S.).

Dá se říci, že obchodní značkou Filipín je pohostinnost. Lidé jsou vůči návštěvníkům a hostům neobyčejně přátelští a laskaví, zvláště vůči Američanům. Filipínani jsou veselí, slušní a zdvořilí (nepochybně vlivem katolické školní výchovy), optimističtí a pracovití.

Historie skautingu na Filipínách jde zpátky do roku 1910, kdy tam vzniklo několik skautských oddílů. Byly to však jen skupiny ve střediscích americké armády, skládající se většinou z esymů amerického vojenského personálu a jen z hrstky filipínských hochů. První filipínská skupina byla založena v r. 1914 v Zamboanga z mohamedánských hochů. Hlavním důvodem pomalého růstu filipínského skautingu byla okolnost, že domorodci považovali zprvu skauting za prostředek amerikanisace. Teprve 5.X.1923 se zorga-nisoval první místní koncil (v rámci Boy Scouts of America), a prvním náčelníkem se stal Exequiel Villacorta. Koncil byl rozpuštěn 31.XII.1937 a 1.I.1938 začali oficiálně existovat filipínské skauti s 25655 členy. V r. 1946 se pak po prvé zaregistrovali u Mezinárodní Skautské Kanceláře jako "Boy Scouts of the Philippines". Koncem r. 1958 měli 225.994 členů a byli tak na 6. místě co do počtu.

Filipíny byly vybrány pro 10. světové jamboree ze dvou hlavních důvodů: prvním byl rychlý vzrůst filipínského skautingu v posledních letech a nadšení s jakým se věnovali výcviku budoucích vůdců; druhým pak byla skutečnost, žebyly nejschopnější zemí na Dálném Východě, která by takový veliký podnik mohla úspěšně zvládnout.

Vlastním dějištěm 10. světového skautského jamboree byl národní park Makiling u města Los Baños v provincii Laguna, vzdálený 70 km (45 mil) od Manily, tedy asi 2 hodiny cesty vlakem či autem. Tento park je zároveň arboretum, v němž se pěstuje na 3000 rozličných rostlin z různých končin světa za účelem hospodářského a vědeckého výzkumu. Rozprostírá se na 4 km², z čehož pro tábořiště bylo určeno 300 hektarů na úpatí hory Makiling, ležících asi 300 metrů (1000 stop) nad mořem. Mt. Makiling sám je 1430 m (3750 stop) vysoký a vévodí okolnímu kraji s rozhledem na Laguna de Bay, největší to filipínské jezero, a na Manilu v dálce k severu.

Mt. Makiling sám je opředen nejednou pověstí. I v podstatě stejná povíd-

ka kolující mezi lidem má však mnoho podob, takže dnes už je těžko říci, která je původní. A nemá-li člověk přístup ke starším pramenům (jako na př. Rizalova "Mariang Makiling"), musí si sladit všechny ty - často si odporující - verze po svém.

Na svahu hory dělicí provincie Taybas a Laguna žila jednou mladá a krásná dívka jménem Maria Makiling. Někdo říká, že bydlela v chuté pletené chýši, ačkoliv většina věří, že byla jedinou dcerou krále (hari) liču Aetas, a žila v nádherném paláci či v kamenné slují někde na úbočí hory. Přesné místo tohoto obydlí dnes již nikdo nezná.

Někteří jí popisují jako fantastické stvoření, jako vílu zrozenou za svítu hvězd, jiní jako prostou jemnou dívku. Zřejmě však byla neobyčejně sličná a ztepilá, s černýma očima a s dlouhým splývajícím vlasem lesknoucím se vesvítu měsíce, prý byla krásnější než jitrní světlo, a nejpůvabnější stvoření, na němž kdy lidské oko spočinulo. Její pokožka byla hebká a čistě snědá: byla to klasicky krásná dcera Filipín, jak jí domorodci nazývají: "ang Dalagang Kayumangging Kaligatan".

Ať tak či onak, byla to čistá duše něžného srdce. Její vzezření bylo vždy vážné. Byla valice laskavá a pomáhala chudým lidem žijícím na úpatí hory nebo v rýžových polích (bukidas). Když něco potřebovali, vždy jim to obstarala nebo půjčila, ať to byly potřeby na vaření, šaty či šperky k oslavám a pod. Někdy jim dala i závor (luya), který se pak často proměnil ve stříbro či zlato; nepoužilo-li se ho však k užítku jiných, z čista jasna se bohatství ztratilo, či se opět změnilo v závor.

Lovci ji často spatřili kdekoliv v lese. Někdy ji zahlédli i za měsíčních nocí, sedící v dálece u vodopádu a pějící sladkou melancholickou melodii, z a tím co si její něžné ruce a nohy hrály s křišťálovou čistotou a chladnou vodou z horských pramenů. Tu a tam slyšeli také její sladký hlas svolávající drůbež a dobytek k rannímu krmení.

Na úpatí hory žil také jistý mladý jinoch zabývající se obděláváním malé plantáže a podporující své rodiče. Byl hezký, silný, urostlý, pilný a měl šlachetné srdce. Jeho úroda byla vždy nejlepší. Nikdy ji nenapadly kobylinky, tajfuny nebo sucha. Jeho dobytek nebyl nikdy nakažen. Jestliže některé z jeho zvířat zabloudilo, opět se v noci vrátilo. Lidé přislovovali takové štěstí čarům či talismanům, nebo zase přímluvě svatých či nebi, které ochraňuje dobré lidi. Jeho počínání bylo však záhadné, neboť trávil svoje volné chvíle touláním po hoře nebo sezením u nějaké bystriny. Někdy i sám k sobě mluvil.

Když se ubíral po horských cestách, aby si opatřil nějakou novou část ke pluhu nebo cabo-negro k popruhu na caraba, uslyšel často sladký Marínin refrain v teplém vánku. Chodil pak na horu častěji, a brzy se naučil pískat neobvyklé melodie. Když pak po vesnici slyšeli podivný nápěv, často se divili, kde jej slyšel, a když pak jeho farma dávala ještě větší úrodu, všichni byli ochotni uvěřit, že to bylo vlivem Maríniny, a že se oba mladí lidé do sebe zalíbili.

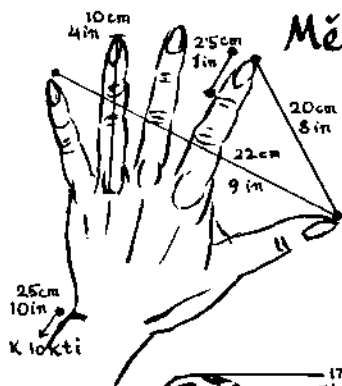
Na svatbu však nebylo povolení, protože král nedal k nerovnému sňatku svoje povolení a její matka jí nutila, aby si vzala někoho jiného. Bylo totiž tehdy zvykem, že rodiče sami vybírali pro své děti ženicha či nevěstu. V předvečer Maríniny svatby s jiným vydal se jinoch se svými přáteli do lesa na dřevco. Náhle se utvořila na protější straně mlha a zvedl se chladný váněk. O něco později bylo pak slyšet drobné kroky mezi křovinami, načež se objevila postava krásné dívky: byla to Maria Makiling. V jejích očích se zračil nezměrný smutek a žal. Když jí mladík uviděl, sotva mohl mluvit a zdržet se slz. Neschopen snášeti déle svůj bol, rozběhl se za ní po svahu, avšak spadl se stromu a zřítíl se do hustého lesního podrostu. Nebohá Marie se vrhla za ním. Těla nešťastníků nebyla nikdy nalezena; v místě, na které dopadli, bylo všechno zahnědo spáleno a pokryto varčím bahnem, které začalo vyvěrat z horkých pramenů. Od té doby se těm pramenům říká "Bahnité" (Mud Springs), a také hora dostala své jméno: Mount Makiling.

Někteří lidé tvrdí, že když je člověk v těchto místech zaskočen deštěm, uslyší žalostný hlas dívky v úzkosti. Také se říká, že když se skupina lidí vypraví na tu horu, jeden z nich tam zahyne. (Člověk si maně připomenul toto tvrzení, když se několik dní po zahájení jamboree jeden skaut utopil.)

A na svazích této hory se tedy v červenci 1959 sešlo na 11.000 mladých skautských delegátů z více než 35 zemí, aby společně ztrávili 10 dní svého života v klíně tropické přírody. Pořadí věrný obrázek takového velkého a čilého shromáždění je nesnadný úkol, v příštích číslech se však pokusíme zachytit tu jejich mnohou kolotavou činnost slovem i obrazem. (Pokračování)

Skautská praxe

Měření malých rozměrů.

Změř si podle obrázku rozměry vlastního těla. Udané míry jsou rozměry dospělého muže průměrného vzrůstu.

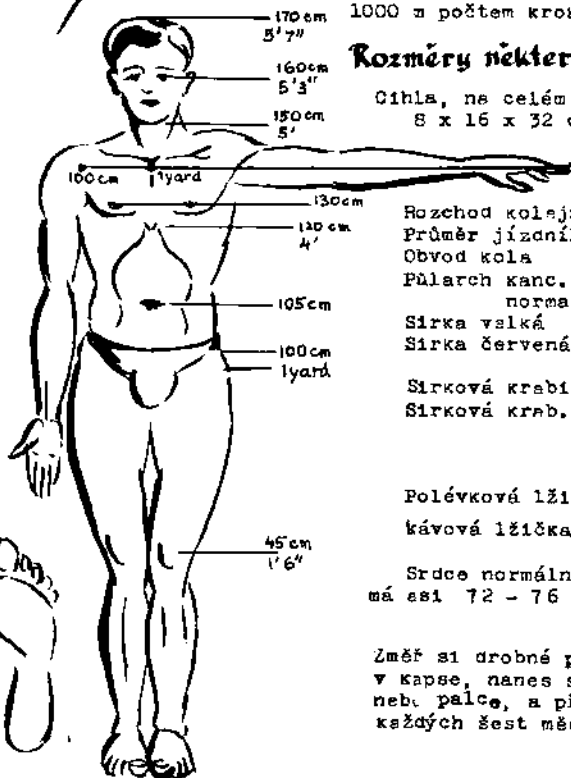
Pamatuj dále:

Rozpažení je stejné jako výška těla.
Číslo boty rovné se dálce chodidla násobené 1.5

Krok normální pomalé chůze je 76-80 cm či 30 in. Kilometr ujdeš za 10 min.
Změř si délku kroku takto: Spočítej si počet kroků za normální chůze bez hudby nebo zpěvu na rovině, uprostřed dne na vzdálenost jednoho km. Děli pak 1000 a počtem kroků.

Rozměry některých předmětů.

Cihla, na celém světě stejně:
8 x 16 x 32 cm asi 3 x 6 x 11 in.

Rozchod kolejnic 143.5 cm, 56 in
Průměr jízdniho kola 70 cm, 28 in.
Obvod kola 220 cm, 7' 3"
Půlarch kanc. papíru 21 x 34
normal. papíru 21x30 8 1/2 x 12
Šírka vlnká 5.3 cm, 2 in
Šírka červená 3.8 cm 1 1/2 in

Šírková krabička 17x35x57 mm
Šírková krab. malá 16x30x47 mm

Polévková lžice 15 cm³
kávová lžička 5 cm³

Srdce normálního člověka v klidu má asi 72 - 76 tepů za minutu.

Změř si drobné předměty, které nosíš v kapse, nanes si na tužku centimetry, neb. palce, a přeměňuj rozměry těla každých šest měsíců, protože rosteš.

Svatý Václave,
vévodo České
země,
nedej zahynouti
nám ni budoucím!

SV. VÁCLAV BYL ČESKÝ KNÍŽE VLÁDNOUČÍ V ČECHÁCH POČÁTKEM X. STOLETÍ. TEDY V DOBĚ KŘES-
TÁNSKÉHO ÚSVITU V NAŠICH ZEMÍCH.

VYCHOVÁN POD VLIVEM SVÉ ZBOŽNÉ BABIČKY SV. LUDMILY A KNĚŽÍ, OD NICHŽ SE NAUČIL PÍSMŮM, BYL NÁBOŽNÝ, PRACOVITÝ A NA SVOU DOBU VELICE VZDĚLÁNÝ. KONAL MNOHÉ DOBRÉ SKUTKY, NOSIL DARY CHU-
DÝM, UJÍMAL SE UBOHÝCH, A.TD. JEHO SCHOPNOSTI A VĚDOMOSTI MU UMOŽNILY, ŽE SE UJAL VLÁDY JIŽ VE SVÝCH 16 LETECH.

JEHO MLÁDÍ A CTNOSTNÝ ŽIVOT BYLY VŠAK TRNEM V OKU KNÍŽATŮM NĚKTERÝCH ČESKÝCH KMENŮ, KTEŘÍ
PROTI NĚMU POVSTALI. K BOJI VŠAK NAKONEC NEDOŠLO, PROTOŽE SV. VÁCLAV - VE SNAZE ZABRÁNIT PRO-
LÉVÁNÍ NEVINNÉ KRVĚ - VYZVAL V ROZHODNÉ CHVÍLI VEDOUČÍHO KNÍŽETE K OSOBNÍMU SOUBOJI KTERÝ VY-
HRÁL. VIDA VŠAK MARNOST OZBROJENÉHO ODPORU PROTI MOCNĚMU NĚMECKÉMU KRÁLI, ODVÁDĚL MU STANO-
VENÝ ROČNÍ POPLATEK.

ODBOJNÁ STRANA SE POZDĚJÍ ZNOVU SESKUPILA KOLEM VÁCLAVOVA BRATRA BOLESLAVA, KTERÝ HO SPOLU
S NAJATÝMI POMOCNÍKY ZAVRAZDIL 28. ZÁŘÍ 929.

ZA VÁCLAVOVY VLÁDY BYLA V NOVĚ ROTUNDĚ (NYNÍ POD SVATOVÍTSKOU KATEDRÁLOU) NA PRAŽSKÉM HRA-
DĚ ULOŽENA ČÁST OSTATKŮ SV. VÍTA. DO TOHOTO KOSTELA DAL TAKÉ POZDĚJÍ KAJÍCÍ BOLESLAV TĚLO
SVÉHO BRATRA SLAVNOSTNĚ PŘENĚSTI.

PRŮBĚHEM STALETÍ SE POSTAVA SV. VÁCLAVA STALA PRO ČESKÝ LID SYMBOLEM CTNOSTNÉHO PANOVNÍKA,
VLÁDNOUČÍHO S LASKAVOU SPRÁVEDLNOSTÍ A S MUDROU STATEČNOSTÍ. DUCHOVNÍM ÚTOČIŠTĚM VE ZLÝCH DO-
BÁCH A VÝRAZEM NADĚJE V LEPŠÍ BUDOUCNOST.

JESTĚ K UMRTÍ BRATRA NÁČELNÍKA ANTONÍNA B. SVOJSÍKA :

...Trvalo to hodně dlouho, než bratr náčelník dostal povolení k zájezdu do Ruska
za účelem studia ruské mládeže. To bylo v druhé polovině července 1938. Za dva týdny se pak
spěšně navrátil domů: měl stále horečky které se zvyšovaly, přidal se zápal plic - až v bez-
vědomí skončil 17. září 1938.

Bratr, který stál u jeho umrtního lože, píše:

"Bylo to v sanatoriu v Podolí - slunce jasně svítilo na jeho horečkou se lesknoucí oči,
když naposledy viděl květy v přírodě - lékaři zatím připravovali novou transfusi krve - mar-
ně: horečky stoupaly, dech se krátil, začínal zápal plic. Zmítán horečkami blouznil a volal:
"Stojím tu, šedesátiletý člověk, tolik práce..." - "Rád bych, když mne ale nechtejí pustit!"

Tak volal z horeček a byl to program a gňkaz. Bojoval statečně jako celý svůj život. Slun-
ce zalévalo jeho pokoj jasným světlem, avšak zákerý osud chystal již svoji smrtící ránu. Do-
padla v sobotu 17. září, v 9 hodin dopoledne - - - .

Antonín B. Svojsík

Ze skautského světa

4. MEZINÁRODNÍ WEEKEND

se konal 29. - 31. V. v Gilwellu. Šešlo se na něm více než 500 starších skautů, roverů a činovníků ze všech částí Anglie jakož i mnozí skauti z cizích zemí.

Byly také přítomny 2 oddíly amerických skautů (děti amerických vojáků v Anglii) a družiny ze dvou francouzských oddílů v Londýně.

Několik německých roverů předvedlo svůj zvláštní stan "Kohte".

*

ESTONSTÍ SKAUTI V EXILU

uspořádali svůj tábor "Suurlaagrid U.S.A.'s" v srpnu v Lake-wood-u (New Jersey, U.S.A.)

*

STŘEDOAFRICKÉ JAMBOREE

se konalo ve dnech 4. - 11. V. v Ruwa Park-u v Jižní Rhodesii.

Zúčastnilo se ho přes 1000 skautů ze střední Afriky (Basutoland, Belgické Kongo, Bechuanaland, Kenya, Matabeleland, Severní Rhodesie, Nyasaland, Tanganyika) a také z Jižní Afriky, Pakistanu, Švýcarska, U.S.A., a Anglie.

*

DÁNŠTÍ SKAUTI (DET DANSKE SPEJDERKORPS)

uspořádali letos svůj jubilejní (50.) tábor u Ebeltoft-u ve středu jutského poloostrova, k němuž pozvali i bratry z ostatních zemí.

Byl to v podstatě "oddílový" tábor, jehož základní jednotkou byl oddíl čítající jistý počet skautů, roverů neb činovníků. Byl zřuzrazen primitivní způsob táboření, takže nobylo možno vidět ani žádnou nafukovací gumovou matraci!

Tábora se účastnilo na 9.000 skautů. 200-členná skupina přijela z Norska, 50-členná ze Skotska. Také byli přítomni zástupcové z Libye, U.S.A., Kanady, Recka, Hondurasu, Švedska, Iraka, Venezuely a Gronska (11 Eskymáků!).

*

MEZINÁRODNÍ SKAUTSKÁ KANCELÁŘ

má teď 3 oblastní úřadovny: jedna, mezi-americká, je v Havaně (Kuba); druhá, pro Dálný východ, je v Manile (Filipíny); třetí, arabská, je v Damasku (Syria, UAR). Další úřadovna je planována pro Evropu.

*

3. KANADSKÝ R-S MOOT

se konal v létě v Hillsdale (Alberta).

*

1. oddíl BEXLEY (NSW, AUSTRALIA)

oslavil na jaře 50-leté výročí své nepřetržité činnosti!

("The International Panther")

PŘÍHODA Z JAMBOREE:

Někdy se čenžovat nevyplácí!

SLANÁ VODA

Jedno staré přísloví praví, že přátelé mají spolu požití pytel soli, dřív než se na sebe mohou navzájem plně spolehnout.

Zdá se tedy, že musí být jistá spojitost mezi solí a přátelstvím. To může být pravda, protože dobrého přátelství potřebuje každý jako soli, a je její množství odpovídá počtu určitých společných zážitků a zkoušek, jež takový vztah vyzkouší a utuží.

Jeden starý přítel z východu přijel letos v létě navštívit americký západ a tak ztrávil několik dní své dovolené i v našem přátelském kruhu. Pochopitelně jsme se všichni snažili, aby tuto dobu opravdu pěkně a intenzivně prožil.

Blízkost oceánu byla novou zkušeností pro našeho hosta, který - jsa sám starou krysou, i když sladkovodní - měl zájem na tom, aby této příležitosti využil jak se patří. Po běžném slunění, běhání po pláži, koupání a pod. došlo i na "surfboard", kterého se každý držel jako chobotnice, až na konec se začalo uvažovat i o nějaké té mořské vyjízdce. Pro nedostatek jiných vhodnějších plavidel a v blahých vzpomínkách na stará sjiždění řek bylo rozhodnuto sáhnout po věrném kajaku, z něhož teprve nedávno vyschla voda Colorada.

Bylo pozdní odpoledne, mraky jako olovo a silný vítr jako vždy směrem na pláž. Pře varování plavčíka pláže vyrazíme skrz první pás penivých vln. Teprve po třetím pokusu to v příznivém okamžiku vychází a dostáváme se přes kritický pás lámajícího se příboje. Jsme dva v lodi, a pádlujeme jako šílení, v kleče, abychom využili klidnější serie vln. Za pásem lámajících se vln pak zastavujeme a vybíráme vodu. Je překvapivě ticho. Houpáme se na táhlých vlnách asi 400 metrů od břehu, posloucháme a pozorujeme příboj s mořské strany. Jen tiseň z nejistého návratu příbojem a zpět k pobřeží poněkud kazí tento hezký okamžik.

S břehu zatím ostatní pozorují v pobaveném zájmu vracející se skořápku. Nikdo netuší, že pro nás dva to bude jedna z našich nejužších zkušeností se slanou vodou.

Vítr patrně sesílil a hnal vlny na břeh rychleji než obvykle. V kajaku brzo poznáváme, že nás vlny nezadržitelně dohnají, ať zabíráme sebe vydatněji. Naším původním úmyslem bylo držet se mezi oběma pásy vln - to se však ukazuje zlověstným, v této chvíli již nemá smyslu se otáčet a čekat. Jedna vysoká vlna se láme v úrovni kajaku, zvedá záď do výšky, příd se spádem řítí takřka svisle do paty vlny, a celá loď včetně posádky mizí v následujícím okamžiku pod dopadající vlnou. Za několik dlouhých vteřin se objevují nad vodou dvě hlavy, jakož i příd a záď, jež jen nepatrně vyčnívají. Ne však na dlouho: vlna za vlnou pravidelně vše zavaluje bílým a hučivým přívalem vody. Kajak se při tom pod tlakem každé vlny vždy ještě více potápí a uniká z dosahu chytajících rukou. Při pohledu na dosud vzdálený břeh a pocitu slané plnosti v žaludku je situace v tuto chvíli kritická. Teprve o několik minut později se dostáváme na mělčinu a dotahujeme kajak na písek, kde konečně převracíme s potížením plnou loď v dobíhajících vlnách.

Vzpomínám dnes na tuto příhodu a připadá mi podivné, proč nevzniklo také nějaké přísloví o požívání slané vody jako míry pevnosti přátelství, když té je přece na světě tolik, a lidé s ní přijdou tak často do styku.

Snad by bylo místo toho pytle soli stejně tak účinné i jí odpovídající množství vyjádřené v litrech mořské vody!

Fretka

Vánoční přání

Rozhodli jsme se vydat k letošním vánočním naše vlastní přání, které pro nás připravil br.Velen.

Přání má 4 stránky:

Na první stránce je kresba jak je uvedena vedle.

Uvnitř je anglicky psaná koleda a vánoční přání:

Dobry král Václav.

Kráčel ve šlepečích svého pána,
kde byl sníh sešlápnut;
teplo bylo v každé stopě,
kterou světec vytisknul.
Proto buďte jisti, křesťané,
kteří máte bohatství nebo postavení,
že ti, kdož teď požehnají chudým,
také sami najdou požehání.

Na poslední stránce je pak anglický dodatek:

Pověst o dobrém králi Václavovi byla známá po celé Evropě ve 13. a 14. století.

Koleda sama není ovšem českého původu. Byla nejpravděpodobněji složena Rev. J. M. Neale-m(1818-66), který ji vydal ve svém zpěvníku v r. 1853. Nápěv vzal z latinské písně "Tempus adest floridum" uveřejněné v knize "Piae Cantiones" v r. 1582.

Král Václav panoval v Čechách (v Praze) od 920 do 929, kdy byl zavražděn svým bratrem. Byl ve svých 20-tých letech a nikoliv starý muž, jak ho pověst často chybně představuje.

Formát je 9.5 x 21.5 cm (3.75 x 8.5 in) .
Cena jednoho přání (s obálkou) je 10 centů

Čistý výtěžek prodeje případně STOPĚ. Napiš si o ně STOPĚ - pro sebe i pro své přátele, pro letos i pro na přesrok !

Putovní Výstavka

AMERIČTÍ SKAUTI VI. OBLASTI (SEVERNÍ A JIŽNÍ KAROLINA, GEORGIA A FLORIDA) SE NA NÁS OBRÁTILI SE ŽADOSTÍ O NĚJAKÝ MATERIÁL PRO SVOJI PLÁNOVANOU VÝSTAVU O EXILOVÉM "SKAUTINGU, KTEROU PLÁNUJÍ USPOŘADAT POČÁTKEM PŘÍŠTÍHO ROKU, ZVLÁŠTĚ MAJÍ ZÁJEM O VĚCI VE SPOJITOSTI S UDRŽOVÁNÍM NÁRODNÍHO SKAUTINGU V GIZINĚ A ZACHOVÁVÁNÍM ZVYKŮ A FOLKLORU.

ÚKOL SI NA SEBE VZALI NAŠI ROVERI, KTERÍ PŘIPRAVUJÍ PUTOVNÍ VÝSTAVKU "LOUŽÍCI" PODOBNÝM ÚČELŮM. BUDE VŠAK NUTNÉ MÍT VÍCE VHODNÉHO MATERIÁLU.

KAŽDÝ SE TEDY VYZÝVÁ, ABY POSLAL ČI ZAPŮJČIL PRO TENTO ÚČEL COKOLIV UŽNÁ ZA VHODNÉ! FOTOGRAFIE (NEGATIVY ČI ZVĚTŠENINY), KRESBY A POD.. 7 D O M O V A I 7 E X I L U JSOU ZVLÁŠTĚ VÍTÁNY. POŠLI VŠE NA ADRESU STOPY !

Z REDAKCE

PŘEDPLATNÉ: jak bylo stanoveno, je jeho každoroční obnovení podmínkou pro další dostávání čísel STOPY! Pokud předplatné nebude určeno, musí každý zájemce poslat aspoň jednou za rok nějakou zprávu s platnou adresou.

K tomuto číslu STOPY je připojen korespondenční lístek. Chceš-li tedy STOPU nadále dostávat, vyplň ho a vrať !

Na další spolupráci se těší a pokojné vánoce 1959 Ti přeje

Tvoje

STOPA - časopis československých skautů a skautek v exilu

Redakční kroužek: Velen - odpovědný redaktor
Ilek - redaktor
Pretka - korespondentel
Platejz - dopisy a úprava
Bublajs - psaní, tisk, expedice

STOPA
P.O. Box 1948
San Diego - 12
California
U.S.A.

